

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.7.2012
SWD(2012) 203 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

Propunere a Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor specifice de acces și a condițiilor asociate care se aplică pescuitului stocurilor de specii de adâncime în Atlanticul de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 din 16 decembrie 2002

{COM(2012) 371 final}

{SWD(2012) 202 final}

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

Propunere a Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor specifice de acces și a condițiilor asociate care se aplică pescuitului stocurilor de specii de adâncime în Atlanticul de Nord-Est și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2347/2002 din 16 decembrie 2002

Introducere

Din 2002, Uniunea dispune de un regim de acces specific [Regulamentul (CE) nr. 2347/2002] pentru navele de pescuit care desfășoară activități de pescuit de adâncime, regim alcătuit din patru componente: restricții privind capacitatea, colectarea datelor, monitorizarea efortului și controlul. Regimul de acces trebuie revizuit periodic. Revizuirea a început în 2007 cu o comunicare a Comisiei. Principala etapă a consultării s-a desfășurat în 2009 și în 2010.

Revizuirea regimului de acces se bazează pe o serie de ipoteze referitoare la procesul de reformă a PCP. O propunere legislativă de revizuire a regimului de acces este programată pentru primul semestru al anului 2011.

Definirea problemelor

Pescuitul de adâncime în Atlanticul de Nord-Est este dominat parțial de flotele costiere tradiționale (Portugalia, Spania) și parțial de marile traulere nomade (Franța, Spania). Acesta reprezintă doar 1 % din debarcărilor provenite din Atlanticul de Nord-Est.

Pescăriile de adâncime sunt supuse unei gestionări detaliate privind posibilitățile de pescuit (captură totală admisibilă, efort de pescuit maxim) numai începând cu anul 2003. Înainte, pescuitul s-a dezvoltat în mare măsură nereglementat și prezenta simptome tipice ale așa-numitei „con competiții pentru pescuit”, și anume epuizarea stocurilor. În cazul pescăriilor de adâncime, din cauza vulnerabilității specifice la pescuit, epuizarea stocurilor poate avea loc într-o perioadă scurtă de timp, iar recuperarea acestora poate dura foarte mult sau poate eșua. Starea biologică a stocurilor este în mare măsură necunoscută. Unele sunt considerate epuizate; în general, pescăriile nu sunt sustenabile. Posibilitățile de pescuit sunt în scădere.

Sintetizând, problemele pot fi structurate după cum urmează:

Probleme principale:

- vulnerabilitatea ridicată a acestor stocuri la pescuit; multe dintre aceste stocuri pot să reziste numai unei presiuni scăzute exercitate de pescuit pe o perioadă mai lungă de timp, ceea ce nu este viabil din punct de vedere economic;
- pescuitul cu traule de fund distruge sau riscă să distrugă habitate bentonice (ecosisteme marine vulnerabile) de neînlocuit care reprezintă principalele surse de biodiversitate în apele de adâncime. Proporția distrugerii care a avut loc deja este necunoscută;

- pescuitul cu traule pentru anumite specii de adâncime prezintă niveluri ridicate de capturi nedorite de specii de adâncime;
- determinarea, prin intermediul consultanței științifice, a nivelului durabil de presiune exercitată de pescuit este deosebit de dificilă.

Deficiențele regimului actual:

- Dimensiunea flotelor în cauză este prea mare și prea inflexibilă (ineficiență, din moment ce regimul nu este suficient de bine orientat).
- După adoptarea noului regulament privind controlul¹, regimul este parțial redundant, iar legătura cu standardele de control este neclară (lipsă de coerență);
- Colectarea separată a datelor are o utilitate foarte limitată pentru organismele științifice consultative, deși constituie o sarcină administrativă (ineficiență și lipsă de coerență cu cadrul pentru colectarea datelor).

Obiective

Obiectiv general

Obiectivul general al propunerii este să asigure exploatarea durabilă a stocurilor de adâncime, în conformitate cu conceptul de producție maximă durabilă, limitând astfel cât mai mult posibil impactul asupra mediului. Atâta timp cât datele și metoda nu au atins nivelul de calitate necesar care să permită gestionarea în funcție de producția maximă durabilă, pescăriile trebuie să fie gestionate în conformitate cu principiul precauției.

Obiective specifice

- Să fie conform cu avizele științifice privind nivelurile de precauție ale capturilor; să faciliteze dezvoltarea viitoare a gestionării în funcție de producția maximă durabilă pentru stocurile despre care lipsesc date;
- să reducă impactul uneltelor de fund pe fundul mării pentru a reduce riscul de deteriorare a ecosistemelor marine vulnerabile;
- Să reducă nivelul capturilor nedorite;
- Să asigure colectarea tuturor datelor necesare pentru îmbunătățirea consultanței științifice.
- Să orienteze normele către *metiér*-urile care vizează specii de adâncime și să definească conceptul de *metiér* astfel încât să poată fi adaptat la evoluția consultanței științifice și la comportamentul flotei;
- Să pună în concordanță regimul de acces cu regulamentul privind controlul;
- Să armonizeze colectarea de date specifice cu standardele generale și să asigure monitorizarea ulterioară.

Opțiuni

Au fost analizate cinci opțiuni pentru dezvoltarea inițiativei. Opțiunile care presupuneau *statu quo*, interzicerea tuturor pescăriilor de adâncime și reglementarea numai prin măsuri tehnice au fost eliminate ca urmare a dezavantajelor lor majore. Cele două opțiuni menținute au fost:

---

¹ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

Opțiunea 3 – interzicerea uneltelor celor mai dăunătoare pentru ecosistemele de adâncime

Uneltele de pescuit care prezintă principalele probleme ecologice, și anume traulele de fund și setcile², sunt interzise în pescăriile de adâncime. Soluția tehnică ar consta fie în interzicerea utilizării respectivelor unelte în cazul flotelor autorizate să vizeze specii de adâncime, fie în interzicerea utilizării uneltelor respective sub o anumită adâncime. Celelalte probleme ale pescăriilor de adâncime și regimul de acces ar urma să fie abordate prin adaptări ale normelor existente: interdicția ca posibilitățile de pescuit să fie stabilite la un nivel mai mare decât cel recomandat conform principiului precauției; permiterea testării normelor referitoare la producția maximă durabilă; specificarea standardelor de colectare a datelor pentru pescăriile de adâncime ca parte a cadrului pentru colectarea datelor deja existent și permiterea ca pescuitul să fie închis de către Comisie în cazul în care datele nu sunt colectate; eliminarea raportării separate a efortului; distingerea, în scopul gestionării, între capturi accidentale și pescuitul direcționat și permisiunea ca lista speciilor relevante și pragurile de captură să fie ajustate de Comisie; eliminarea dispozițiilor redundante privind controlul și specificarea standardelor de control îmbunătățite care se aplică în conformitate cu regulamentul privind controlul (echivalent cu controlul planurilor multianuale).

Opțiunea 4 – condiționarea accesului în funcție de standardele internaționale de gestionare pentru marea liberă

O a patra opțiune ar include standarde de gestionare elaborate de ONU/FAO pentru pescuitul de adâncime în marea liberă. Principalele elemente noi ar fi: efectuarea unor evaluări de impact înainte de a se autoriza pescuitul de fund; identificarea prezenței ecosistemelor marine vulnerabile sau a ecosistemelor care sunt susceptibile de a deveni vulnerabile; stabilirea unor protocoale în cazul identificării unor ecosisteme marine vulnerabile. În ceea ce privește reducerea capturilor aruncate înapoi în mare, un subiect care nu face obiectul standardelor respective, această opțiune 4 ar obliga navele fie să reducă semnificativ capturile aruncate înapoi în mare, fie să se orienteze către un regim obligatoriu de gestionare regională a efortului de pescuit conform căruia toate capturile trebuie să fie păstrate la bord. Celelalte probleme ar fi abordate așa cum este descris la opțiunea 3.

Evaluarea impactului opțiunilor menținute

Cele două opțiuni menținute au fost comparate cu privire la rezultatele acestora în raport cu obiectivele de politică, la eficiența și la coerența lor:

Rezultate

Pentru obiectivele specifice a), d), e), g) și h), opțiunile oferă aceeași soluție și, prin urmare, sunt considerate echivalente:

a) (- Să fie conform cu avizele științifice privind nivelurile de precauție ale capturilor; să faciliteze dezvoltarea viitoare a gestionării în funcție de producția maximă durabilă pentru stocurile despre care lipsesc date -): Adoptarea în codecizie a unui regulament care să prevadă că prin deciziile periodice cu privire la alocarea posibilităților de pescuit nu se pot

---

² Având în vedere nivelurile ridicate de capturi nedorite și faptul că respectivele unelte de pescuit pierdute continuă să captureze pești în apele adânci, setcile au făcut deja obiectul unor măsuri tehnice tranzitorii care au condus în practică la neutilizarea, în prezent, a acestor unelte pentru pescuitul speciilor de adâncime.

depăși nivelurile de precauție ale capturilor sau ale efortului de pescuit stabilite ca atare prin consultanță științifică va garanta că avizele științifice privind gestionarea precaută sunt respectate. Întrucât se aplică numai pentru cadrul de precauție, regula lasă deschisă posibilitatea de a se elabora în viitor norme de exploatare bazate, din punct de vedere științific, pe producția maximă durabilă și de a se respecta normele respective de exploatare în cadrul deciziilor periodice cu privire la alocarea posibilităților de pescuit.

d) + h) (- Să asigure colectarea tuturor datelor necesare pentru îmbunătățirea consultanței științifice; să armonizeze colectarea de date specifice cu standardele generale și să asigure monitorizarea ulterioară -): Prin creșterea numărului cerințelor generale în materie de colectare a datelor, adăugând adâncimea de pescuit, poziția stabilită prin sistemul VMS și datele consemnate în jurnalul de bord la fiecare traulare, datele suplimentare considerate necesare de către oamenii de știință ar fi colectate în cadrul *metiér*-ului de adâncime. Prin corelarea acestei colectări de date cu exercițiile de notificare periodice (poziția stabilită prin sistemul VMS, rapoartele jurnalului de bord electronic), sarcina administrativă pentru întreprinderile din domeniul pescuitului poate fi menținută la minimum. Prin încorporarea colectării datelor privind *metiér*-ul de adâncime în cadrul standardelor de colectare a datelor generale, se va garanta că datele colectate îndeplinesc cerințele periodice de valabilitate statistică și se pot compara între statele membre. Obligația de a eșantiona *metiér*-urile de adâncime conform unei definiții specifice a *metiér*-ului este necesară, deoarece, în caz contrar, datele biologice obținute din pescuitul comercial ar fi uneori absorbite în *metiér*-uri de o mai mare amploare și mai dezagregate. Această obligație ar putea fi transpusă într-un regulament revizuit privind colectarea datelor (2012), în cazul în care se va decide introducerea unor cerințe specifice în funcție de *metiér*-uri.

e) (- să orienteze normele către *metiér*-urile care vizează specii de adâncime și să definească conceptul de *metiér* astfel încât să poată fi adaptat la evoluția consultanței științifice și la comportamentul flotei -): Prin definirea unui *metiér* pentru pescuitul de adâncime (10 % capturi de specii de adâncime pentru fiecare zi de pescuit), autorizațiile speciale de pescuit pot fi împărțite în două categorii, una pentru nave care pescuiesc specii de adâncime și una pentru navele pentru care capturile de specii de adâncime constituie numai capturi accidentale. Toate navele ar fi supuse unor limitări ale capacității în ceea ce privește pescuitul și ale debarcărilor în porturile desemnate, însă celelalte obligații și norme ale regimului de acces ar fi valabile numai pentru navele care pescuiesc specii de adâncime, soluționându-se astfel una dintre deficiențele regimului existent. Comisia ar fi împuternicită să modifice sau să detalieze lista speciilor de adâncime și definiția *metiér*-ului conform consultanței științifice și modelelor regionale de pescuit, permițând astfel evoluția regimului în conformitate cu situația reală a pescăriilor și cu îmbunătățirea cunoștințelor științifice.

g) (- Să pună în concordanță regimul de acces cu regulamentul privind controlul -): Noul regulament privind controlul conține o serie de dispoziții asemănătoare regimului de acces existent. Alinierea se poate obține prin întreruperea aplicării respectivelor dispoziții. Mai mult, în cazul în care anumite dispoziții esențiale ale măsurii de conservare nu sunt respectate, regimul de acces ar putea să consolideze instrumentul de încheiere a unei activități de pescuit din regulamentul privind controlul, precizându-se că obligațiile de colectare a datelor trebuie să fie, de asemenea, considerate măsuri de conservare esențiale în cazul speciilor de adâncime.

În ceea ce privește protecția ecosistemelor marine vulnerabile (obiectivul b), interzicerea utilizării traulelor de fund (opțiunea 3) în pescuitul direcționat este considerată mai eficientă decât punerea în aplicare a standardelor elaborate pentru marea liberă, referitoare la protejarea

ecosistemelor marine vulnerabile (evaluarea prealabilă a impactului, protocoale în cazul identificării unor ecosisteme marine vulnerabile, căutarea acestora). Traulele de fund nu ar mai fi prezente în apele de adâncime, indiferent de rezultatele unei evaluări a riscului. Evaluarea riscului în conformitate cu standardele internaționale este influențată de noțiunea de „intensitate a prezenței anterioare”, iar acest fapt dă naștere unor probleme de calificare³.

Referitor la reducerea capturilor nedorite (obiectivul c), opțiunea 3 este, de asemenea, considerată mai eficientă, deoarece interzice în mod direct utilizarea uneltelor dăunătoare în aceste pescării, în timp ce opțiunea 4 impune din ce în ce mai multe condiții privind utilizarea uneltelor de fund. Prin urmare, opțiunea 4 îngreunează considerabil utilizarea uneltelor de fund, devenind astfel mai puțin atrăgătoare din punct de vedere economic, în timp ce opțiunea 3 obligă operatorii să utilizeze unelte de pescuit mai puțin dăunătoare. Un alt dezavantaj relativ al opțiunii 4 este că se bazează pe punerea în aplicare și controlul în paralel al câtorva măsuri suplimentare, în timp ce administrațiile din domeniul pescuitului se confruntă cu exerciții de reducere a costurilor impuse de nevoia de disciplină fiscală și trebuie, prin urmare, să își concentreze eforturile de control asupra pescăriilor importante din punct de vedere economic. Opțiunea 3 este, de asemenea, considerată mai eficientă, fiind o politică deosebit de restrictivă din acest punct de vedere în pescăriile în care speciile capturate sunt deosebit de vulnerabile la pescuit. Abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, un concept deja valabil în cadrul actualei PCP, este pusă în practică pentru pescuitul care se desfășoară în ecosistemele cele mai fragile. În cadrul opțiunii 4, trecerea la niveluri de efort regionale este preferabilă obiectivelor de reducere a capturilor aruncate înapoi în mare, având în vedere avizele științifice pozitive privind utilitatea gestionării efortului de pescuit în pescăriile de adâncime.

În cadrul opțiunii celei mai eficiente, subopțiunea care introduce interdicția prin intermediul autorizațiilor de pescuit cu restricții este considerată mai eficace decât subopțiunea care ar interzice utilizarea uneltelor la o anumită adâncime. Există trei motive care explică această situație. În primul rând, o abordare spațială ar presupune controlul nivelurilor de adâncime la care sunt utilizate uneltele, iar un astfel de instrument de control nu este pus în aplicare la ora actuală. În al doilea rând, limitele de adâncime ar trebui să fie stabilite în conformitate cu avizele științifice privind prezența la nivel local a speciilor de adâncime, deoarece acestea populează ape de adâncimi variabile. În al treilea rând, zona de distribuție a speciilor de adâncime se suprapune cu zona de distribuție a altor specii, pe partea inferioară a platformei continentale. Prin urmare, un criteriu referitor la adâncime ar constrânge și pescăriile care nu sunt luate în considerare pentru această măsură. În schimb, subopțiunea „autorizație de pescuit” s-ar referi la componența capturii în timpul campaniei, iar informațiile privind componența capturii vor deveni mai fiabile ca urmare a obligației de a transmite informațiile din jurnalul de bord electronic.

---

³ A se vedea Comunicarea COM(2010) 651, p. 6.

Eficiența

În ceea ce privește eficiența, opțiunea 3 primește un punctaj mai ridicat decât opțiunea 4. Acest lucru se datorează faptului că opțiunea 3 interzice în mod direct utilizarea uneltelor dăunătoare în aceste pescării, în timp ce opțiunea 4 impune din ce în ce mai multe condiții privind utilizarea uneltelor de fund. Prin urmare, opțiunea 4 îngreunează considerabil utilizarea uneltelor de fund, devenind astfel mai puțin atrăgătoare din punct de vedere economic, în timp ce opțiunea 3 obligă operatorii să utilizeze unelte de pescuit mai puțin distructive. Un alt dezavantaj relativ al opțiunii 4 este că se bazează pe punerea în aplicare și controlul în paralel al câtorva măsuri suplimentare, în timp ce administrațiile din domeniul pescuitului se confruntă cu exerciții de reducere a costurilor impuse de nevoia de disciplină fiscală și trebuie, prin urmare, să își concentreze eforturile de control asupra pescăriilor importante din punct de vedere economic.

În cadrul opțiunii 3, subopțiunea privind limitarea spațială este considerată mai puțin eficientă, întrucât necesită un efort de control suplimentar cu privire la adâncimea de pescuit, în timp ce administrațiile naționale sunt în plin proces de implementare a noului regulament privind controlul care, în sine, le supune unor presiuni enorme.

Coerența

În ceea ce privește coerența, opțiunea 3 este mai apreciată decât opțiunea 4. Pe de o parte, interzicerea uneltelor dăunătoare este o politică deja dezvoltată. Interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare care se va pune în aplicare în cadrul reformei PCP este anticipată prin eliminarea treptată a uneltelor de pescuit care s-au dovedit a genera niveluri foarte ridicate de capturi aruncate înapoi în mare din speciile care sunt cele mai vulnerabile la pescuit. Abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, un concept deja valid în cadrul actualei PCP, este pusă în practică pentru pescuitul care se desfășoară în ecosistemele cele mai fragile. Limitarea intenționată a detalierei reglementărilor este în concordanță cu abordarea bazată pe simplificarea reformei. Orientarea reformei PCP către gestionarea regională ar putea fi tradusă prin posibilitatea unei treceri voluntare la gestionarea regională a efortului de pescuit pentru acele unelte a căror utilizare în pescărie este permisă.

Pe de altă parte, opțiunea care introduce standarde pentru marea liberă este coerentă cu o politică existentă care protejează același tip de specii, deși într-un alt context economic și privind un alt tip de flotă⁴. Evaluarea negativă se datorează următoarelor două aspecte: 1) În apele UE, ecosistemele marine vulnerabile beneficiază de protecție și prin dezvoltarea siturilor Natura 2000 în temeiul Directivei privind habitatele. Reforma PCP va introduce o procedură pentru punerea în practică a părții referitoare la pescuit a acestor măsuri de conservare. Această abordare se bazează pe ideea creării unei liste pozitive de comunități de biodiversitate unice care vor fi protejate direct, în timp ce conceptul internațional se bazează pe ideea de diminuare a riscurilor și pe strategii de evitare. Cele două noțiuni nu sunt incompatibile, dar ar putea conduce la dublarea eforturilor. 2) Adăugarea de noi cerințe administrative pentru pescuit, fără garanții privind rezultatul, nu este compatibilă cu abordarea care urmărește simplificarea prevăzută în reforma PCP.

---

⁴ Numai navele mari, care necesită investiții mari de capital, au posibilitatea de a efectua călătorii de lungă durată în marea liberă, în timp ce în apele adânci de coastă, cum ar fi în Portugalia, activitățile de pescuit sunt desfășurate de un număr mare de nave artisanale.

Monitorizare și evaluare

În scopul monitorizării progreselor realizate, au fost sugerați indicatori pentru următoarele domenii de politică:

Domeniu de politică	Posibil indicator de progres	Colectarea datelor / modalități de evaluare
Stabilirea durabilă a posibilităților de pescuit	Numărul stocurilor care sunt gestionate în funcție de recomandările de precauție din partea ICES/CSTEP; Numărul stocurilor pentru care sunt testate norme experimentale referitoare la producția maximă durabilă	Serviciu al Comisiei
Reducerea capturilor aruncate înapoi în mare	Tendențele privind capturile aruncate înapoi în mare în cadrul <i>metiér</i> -urilor de adâncime	Rapoarte tehnice ale CSTEP întemeiate pe colectarea datelor în baza regimului de acces și a cadrului pentru colectarea datelor.
Protecția ecosistemelor marine vulnerabile	Încheierea procesului de eliminare treptată a utilizării traulerelor de fund în pescăriile de adâncime până la sfârșitul perioadei de tranziție. Zona de acțiune a respectivelor traulere de fund se deplasează spre ape de adâncime mai mică	Monitorizarea autorizațiilor de pescuit ale statelor membre, evaluarea de către statele membre a protocoalelor privind componența capturilor navelor în cauză și înregistrările VMS referitoare la navele respective
Colectarea și transmiterea datelor sunt adaptate la nevoile științifice și sunt aliniate la politica generală privind colectarea datelor.	Reducerea stocurilor de pește în legătură cu care grupul de lucru ICES privind speciile de adâncime raportează că nu sunt disponibile datele referitoare la pescuitul comercial	Avizul ICES